

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardvs Rvtgero Svo, S. D. P.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

mihî mos, vt post vespertinû cibum, librum vel saltem
 inspiciam: etiam si ante octauam redeam ad cubicu-
 lum, protinus me ad nidum confero. Antelucana stu-
 dia ficamo, vt malim hora prima lumen pascere, quàm
 5 lucubrare vesperi. O charissime amice, rogo vt vicif-
 sim longam epistolam scribas, & suauiter mecum pri-
 stino more garras. Eboræ postridie Paschæ, Anno
 M. D. XXXV.

10 NICOLAUS CLENARDVS RVT-
 GERO SVO, S. D. P.

REDVNTI mihi nuper à Principe meo, Coelius
 Faustinus reddidit fasciculû, in quo literæ tuæ in-
 rant binę, nec adscriptum erat de die: quę quàm fuerint
 15 mihi gratæ, frustra fecero si tibi studeam declarare. E-
 quidem non magis gauisurum puto, cui ex insperato
 sacerdotium aliquod opimum obuenerit. Sint igitur hæc
 sanè literæ, charissime Resci, instar duarum præbenda-
 rum sub eodem tecto, vt illi vocant: quæ enim minus
 20 nostris istis beneficiis dispensatione inuidebimus, quàm
 illis indignissimo nomine beneficiis: quę tam malos fa-
 ciant sæpe possessores? quiq; tam tetrico semper vultu
 nûmos suos somniant, vt ridere nõ possint, nisi fortè ad
 lactucas asini, cû Crasso illo, quem vocauerunt ἀγέλασον.
 25 Nos rideamus, & securi spernamus istas nugas: di-
 camusque insultando vniuersis sacerdotiis: Vbi vos
 habere volui, non potui; vbi potero, non volam.
 Ne mireris, optime Rutgere, stultitiam meam, nihil
 facio noui, sed omnium tibi mortalium mores in me
 30 commonstro. Quis est, quem victoria non facit insole-
 scere? Quis ferme non foras lingua promit, quod gestat
 in pectore? & me putas apud te filere posse, & nõ aper-
 tẽ clamare, quòd hic viuam suauiter? Valeant iam curę,
 valeant sollicitudines, & mordaces cogitationes de parã
 35 dis opibus in posterû. Quid, inquires, adeò nobis repẽ-
 tẽ Croesus factus es, vt sic tibi placeas? Imò Croeso bea-
 tiore me puto. Deliras Clenarde, et fallaci somnio te ipse
 G 2 decipis.

decipis. Vtinam hoc somnio diu fruī liceat: vtinam hęc
 mihi Deus mentem sempiternet. Dic ergo apertē, quid
 est, quod sic gaudio gestis & exultas? Omnis disputa-
 tio, auctore Cicerone, debet à definitione proficisci.
 Age igitur, certissimæ sunt diuitiæ, suis esse contentū. §
 Has ego, mi Rutgere, iam teneo: nō quod educaris me-
 tor felicitatem; aut tam iis abundem, quàm pleriq; for-
 sitan suspicantur. Nam vt id obiter aspergam, ducatum
 ego Lusitanicū non pluris facio, quàm isthic faciebam
 philippeum. Si capio multum, expendo multū, nec ani- 19
 mum adiicio ditandis hæredibus. Suppeditat Rex quæ
 vsibus quotidianis cōueniunt. Stultescere nolo, vt plus
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 Deus senectutem, adiiciet, spero, viaticum: sin minus,
 quorsum opus est in crucibus viuere, vt diues moriaris? 15
 Lamentatus es non nihil in epistolis tuis, & dum aliorū
 mihi fortunam commemoras, tanquam fortē tuam de-
 ploras. Ego te contrā ditiozem illis omnibus, & felicio-
 rem dico. Rectē Salomō: Melior, inquit, est pauper, qui
 ambulat in simplicitate suā, quàm diues torquens labia 20
 sua, & insipiens. Habebimus multa bona, si timuerimus
 Deum. Perge vt facis, labore quopridiano Deum tibi de-
 mereri: Pluris mihi est, quod iuuentutē doceas, et quod
 angustia rei familiaris intra seruitutem Dei contineris,
 quàm nescio quæ præbendæ & causificorum capturæ. 25
 Qui repente ditescunt, etiam si ad extremam redigātur
 inopiam, animū tamen semper à pietate ferunt alienū.
 At quibus Dominus τῆς πενίας τὸ φάρμακον principio cle-
 mens admonet, apud eos ita religio radices agere con-
 suevit, vt etiam si postea diuitiarum spinæ succrescant, 30
 frumentū tamen bonum, cōsuetudine dulci, conferuetur.
 Habent se res tuæ iam melius, spes est fore, vt ali-
 quando sese habeant optimè. Dum ago in hoc exilio,
 Deum precibus nostris fatigemus, vt aliquando cōmu-
 munem nobis senectutis sedem capiamus. Vale optimè 31
 Rutgere, & nugas meas boni consule. Cras pergemus
 in fabula. Eboræ x x i i i. Martij.

NICO-